

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrletna in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč. večerne številke po 4 nč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nč. izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah in petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loce Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Caritina št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejema inšertov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 7. V Radmeru je čakal državni kancelar knez Hohenlohe cesarja Franca Josipa, ki se je pripeljal z dvornim vlakom. Cesar je kancelarja prijazno pozdravil ter ga povabil k sebi v salonski voz, kjer sta osem minut govorila sama. Slovo je bilo prisrčno.

Pariz 7. Kakor poroča »Agence Havas«, je car Nikolaj II. podelil francoskemu ministru za znanje stvari, Delessé-ju, red Aleksandra Nevskega v briljantih.

London 7. Glasom brzjavke iz Havane se je Imenez, vodja ustašev v S. Domingu, vrnil v Havano; ker so ga strogo opazovali, je sklenil počakati boljše prilike, da izvede svoje namere.

Rennes 7. Mesto je mirno. Okrog liceja je živahno gibanje. Ob 6. in pol uri so odprli novinarjem veliko dvorano, v kateri se bode vršila razprava. Ko so ustopili sodniki, je javil polkovnik Jouaut, predsednik sodišča, začetek razprave.

Dreyfus je nosil uniformo stotnika. Pri vstopu je salutiral ter se vsedel na stol. Za njim je stal stotnik žandarmerije. Po odgovoru Dreyfusa na splošna vprašanja je tajnik prečital razsodbo kasacijskega sodišča in potem obtožnico iz leta 1897.

Prečitala so se imena več nego sto prič. Nekaj jih ni bilo navzočih, med njimi Esterhazy. Sodišče je sklenilo, da zaradi nenavzočnosti nekaterih svedokov ne odloži razprave.

Po prečitanih poročila majorja d'Ormecheville se je zasljal Dreyfus. Dreyfus je rekel, da je nedolžen, kakor je to zatrjeval vseh pet let. O bordereau-u je rekel, da ga ni spisal on. Trikrat je potoval na Nemško, pa ne da bi koga obiskal. Vojaških vaj v Mühlhausenu se ni udeležil ter ni bil v Bruselju. Nasproti Du Paty de Clamu da je po degradaciji zatrjeval le svojo nedolžnost ter ga prosil, da govori zanj pri vojnem ministru, da bi se stvar razjasnila. Tudi nasproti Lebrun-Renaultu da je zatrjeval zmiraj svojo nedolžnost.

PODLISTEK

15

Ivan in Ljuba.

— Spisal Nekdo. —

Zopet sta oba obmolnila. Hotela sta, a nekakšen čuden strah ju je zadrževal. Oba sta se borila. Slednjič je premagala v njem prirojena mu prostodušnost, katera se ni mogla nikoli popolnoma udati formalitetam in etiketam. Prisilil se je nekoliko, kakor bi pogoltnil kaj prav suhega in potem je dejal urno:

— Ivan je tudi tukaj.

— Ivan — — —

— Da, Ivan Mandrić — —

— Vem.

— Veste? — A, seveda. Ali ste že dolgo tukaj? Ste-li ga videli?

— Pred tremi dnevi sva prišla s stricem. Ivana pa nisem videla. Slučaj nana ni križal potev. —

— Oh, kaj hočete prepustiti slučajju?

Hotela je reči: Kajpada. A ni mogla. To bi bila laž. Po kratkem premisleku je odgovorila torej:

Na predlog majorja Cariera so sklenili, da bodo razprave prihodnjih 4 dni tajne, da se zamorejo priobčiti tajne listine. Izgreda ni bilo nobenega.

Bern 7. Zavezni svet je naročil švicarskemu konzulu v Pretoriji, Rehru, da ustavi svoje poslovanje. Nemški konzulat bode varoval koristi švicarskih podanikov.

Vse drugo nego barbari.

(Dalje; glej št. od 29. in 31. julija.)

Omenili smo bili nekatera imena znamenitih ljudi iz tega našega Primorja, ki so delali in še delajo na korist italijanstva, rojstva pa so slovanškega. To smo naveli v dokaz, kako plitvo in neumno je, ako Italijani govore, da naš rod ni sposoben za to, da bi stal vsopredno z drugimi narodi.

Na to se je že oglašil jeden nasprotnih časopisov, češ, da so oni ljudje postali sposobni za veliko delo in znamenito delovanje s tem, da so se prekrstili v Italijane. In imenujemo da naj jednega jedinega, ki bi bil brez tega postal znamenit!

Ne toliko v odgovor dotičnemu listu, ampak v razsvetljenje našega ljudstva hočemo nadaljevati s tem pisanjem, da se bo videlo, je-li resnica, ali ni resnica, kar smo rekli, da Hrvatje in Slovenci nikakor niso barbari.

O tem bi lahko posegli dalje, pa bi se spominjali mest in ljudi iz drugih pokrajin, kjer bivajo Hrvatje in Slovenci, katerih slava in modrost je znana po vsej Evropi; ali to bi nas zavelo predaleč, zato si hočemo, in še to le na kratko, ogledati samo te strani istrskega in reškega Primorja.

Pred tristo in več leti je imela Istra ljudi, ki so bili brez dvoma hrvatskega rodu, a ki so se svetu kazali kakor veliki umniki in so bili tudi smatrani za take. Stipan Konzul, imenovan

— Ne, gospod Šterkel. Nočem več prepustiti slučajju. Rada bi ga videla. Nisem prišla zagadatelj v Prago, a ker sem tukaj, Vam nočem tajiti, da ga želim videti. Tri dni sem zaupala slučajju. A namenila sem, da jutri vsekakor poizvem, kje bi ga mogla videti. Vem, da to nima globljega pomena in tudi ne zahtevam nič drugega, nego da ga vidim. Enkrat mi je pisal. Iz njegovega pisma sem izpoznala, da je pokopal vse spomine in da jih noče več izgubiti. Ne morem mu zameriti in zato tudi ne upam, kar se nikdar več ne zgodi.

— Eh, gospodična Ljuba, to bi bilo pa res malodušno.

— Ne, ne. Upati je lepo, a kdor preveč upa, se razočara. Nemogočim rečem se ne smemo nadejati.

— Kaj pa je nemogoče?

— Marsikaj... Nikar se ne trudite — zastoj, gospod Šterkel. Saj poznate Ivana.

— Seveda ga poznam, kaj ga ne bi poznal? Najboljša prijatelja sva.

— Vidite, jaz ga tudi poznam. Zato nočem več upati.

— A, gospodična Ljuba — —

— Ne, pustite me. Preveč bi me bolelo. Se-

Istrijanin, in Juraj Juričić sta že takrat pisala svete knjige na hrvatskem jeziku iz latinskega in grškega. Ivan Franković Vlašić z Labinščine je bil modrijan, znan vsemu učenemu svetu; po latinski navadi onih dob so ga imenovali Flavius illiricus, a z ilirskim imenom niso imenovali Italijanov, ampak Hrvatov.

Kasneje za njim je znan v slovstvu Istran Budinić, Lošinjan. Še pred njim je bil znamenit naš človek: škof Simon Bratulić, kraljev namestnik v kraljevstvu Hrvatskem in vojskovodja proti Turkom. Početkom tega veka se je proslavil se svojim slovarjem Istran Volčić. Jeden in drugi sta bila iz srednje Istre, iz sedanje krajne občine Tinjanske.

Početkom tega stoletja je cvela znamenita rodbina Vlah, dočim je jeden iz tega rodu pred več od 100 let v vztočni Istri nosil čast, ki jo sedaj po priliki nosi cesarski namestnik v Primorju. Od istega imamo na hrvatski jezik preložene zakone in naredbe, ki so izišle za vladanja Marije Terezije.

Je-li so bili vsi ti Italijani? Ne, nikakor ne. To so bili sinovi našega naroda. Pri Materi Božji na čepijskem jezeru in sv. Petru (v šumi) so bili naši redovniki, ki so vzgajali mladino v znanju in umetnosti. Tam so naši kulturni spomeniki. Redovniki P vlineci so se službeno imenovali »hrvatski redovniki«. Tam je bil odgojen ne le gori omenjeni Bratulić, ampak še drugi v prošlih stoletjih znameniti škofje, učenjaki in odposlanci na kraljevih dvorih. Jeden, Pavle Vrančić, je veljal več, nego tisoč »profesorjev«.

Reka je bila v minulih stoletjih mnogo časa zvezana z Avstrijo, prilično tako, kakor vztočne župnije istrske in kuzevina pazinska. Kakor so jo Nemci odjemali kraljevstvu ukupno s temi kraji, tako so jo tesneje spajali žnjimi. Zato pa, govoreči o tem Primorju, smemo z vso pravico govoriti o Reki.

Čim se je tam pokazalo nekaj več trgovine in obrti, že je bilo ljudi hrvatskega rodu, ple-

daj sem mirna. Toda prijateljsko službo mi lahko naredite. Povejte mi, kje bi mogla videti Ivana? Samo videti, pravim.

— Kje pa bivate?

— Pri »nadvojvodi Štefanu«.

— Pridem Vam tja povedat, ako mi dovolite.

— Hvaležna Vam bom.

Bilo je že pozno. Franjo se je poslovil. Strie je bil v čudu. Hotel se je pošaliti, a ko mu je bila že zbadljivka na jeziku, se je premislil. Kaj bi mučil dekle, ki itak očitno trpi?

Odšla sta domov. Ljubi je bilo za čudo lahko v prsih in v glavi. Prav sladko je spala. V sanjah je gledala rože, poslušala glazbo, duhala vijolice in pela svoje najljubše pesmi.

Počasi je bil Franjo odšel iz gostilne. V Ferdinandovi ulici je postal en trenotek; nekaj se je zamislil. Potem pa se je hitro obrnil na levo in kakor bi ga vrage gonili, jo je ubral na Smichov. Ves zasopljn je pridirjal v neko gostilno, obesil klobuk na klin in vrgel palico v kot ter skočil v drugo sobo. (Pride še.)

mena in vzgoje, ki so se pokazali, kakor se pravi, na višini položaja.

Kdo je ustvaril iz nič danes tako veliko in močno parobrodarsko družbo? Hrvati!

Mi poznamo jednega, ki je prvi položil kal temu, nagovarjaje pomorec vztočne Istre, naj začne graditi parobrode za zvezo Reke in bližnjih mest. Neki italijanski pristaš se je hotel porogati tej misli, pa je napisal na listo, da se hoče udeležiti »s pol milijona goldinarjev«, toda potem, ko dokažejo, da je stvar gotova. A danes? Ukljub tistemu roganju ima ogersko-hrvatsko parobrodno društvo kakih trideset parobrodov, vrednih milijone, ter redi dober del Primorja s te in one strani Reke in spaja Dalmacijo z Reko švrščeje, nego vsi paragrafi avstrijske ustave ter ogersko-hrvatske pogodbe. In našega rodu zvezda-vodnica, Danica, ki je znamenje tega društva, ponosno obseva ne le Kvarner, ampak vso obal do Kotora in dalje.

Na teh brodovih se sicer ne vije hrvatska zastava, ne čuje se izključljivo hrvatska beseda, ali duh hrvatskega genija je storil, kar bi bili ob enakih okolnostih na Reki storili jedino le Angleži.

Mar so to dokazi našega domnevanega barbarstva? Vse drugo, ravno nasprotno; to so dokazi sijajnega pojavljanja hrvatskega narodnega duha tudi na polju velike trgovine.

Na isti Reki, danes dovolj odtujeni, ali za hrvatski narod ne izgubljeni, obstoji čistilnica rudnega olja, petroleja, ki je na evropskem glasu.

Kdo je povzdignil isto do tega imena, kdo jo vzdržuje na tem glasu? Morda samo milijoni delničarjev? O ne, tudi tu upliva duša hrvatskega naroda: ravnatelj je znani Hrvat Barač.

Ne da bi hoteli prikrivati slavo drugih, moramo povdariti kakor predstavitelja hrvatske ostromnosti na Reki za veliko plovo Mate Polića, a za veliko industrijo ravnatelja Barača. Ako bi njih narod užival slobodo, kakoršnja zasluži, in oblast za določanje svoje usode: ta dva moža bi bila ministra na kraljevem dvoru.

* * *

(Pride še.)

Politični pregled.

TRST 8. avgusta 1899.

Večina poslanske zbornice in Jugoslovani. Naši bratje na severu monarhije vse premalo poznajo naše borbe in so povsem nezadostno obveščeni o dogodkih na Jugu. Iz tega notoriškega nepoznanja je išlo tudi tisto pikro posvarilo v poljskem »Czasu« na adresu naših državnih poslancev, kateremu posvarilo se je pridružila tudi praška »Politika«. Po izjavah v poljskem listu, oziroma po entrefiletu v praškem listu dobiva nepoučeni čitatelj utis, da smo mi Jugoslovani element razdora, a naši poslanci element nestalnosti v parlamentarni večini. Nepoučeni čitatelj dobiva utis, da nam je že prirojeno, v kar pa smo le prisiljeni po dogodkih. Morda je res, da so Jugoslovani — zlasti pa mi Primorci — sedaj najnemirnejši element med avstrijskimi Slovani, ali če so, ni krivda temu na njih, ampak na razmerah in na onih, ki ne store ničesar, da bi se premenile te razmere. Predaleč bi nas zavelo, ako bi hoteli navajati tu, kar se je na Primorskem zgodilo proti nam, odkar je na krmilu gospod grof Thun. Le par izgledov naj navedemo. Naši občinski zastopi po Istri se zaporedoma razpuščajo brez vsacega zadostnega razloga, a uprava teh občin se potem poverja kakemu najhujemu nasprotniku, vse z jedinim namenom, da bi občina zopet prišla v laške roke. In če se je kje posrečilo to, potem ima naše ljudstvo groznih časov: brez vsacega varstva je izročeno najhujemu moralnemu in fizičnemu roganjanju. Po gospodujoči italijanski stranki poživljeno ljudstvo pretepa celo duhovnike po javnih ulicah. V vladnih palačah se snujejo načrti za deljenje občin, dasi ga ni pod milim nebom nobenega interesa države ali javne blaginje, ki bi zahteval tako deljenje, razun interesa — italijanske stranke! V deželnih zborih v Trstu in Kopru so naši zastopniki izpostavljeni najhujšim zasramovanjem, izključeni so iz vseh odsekov, onemogočeno jim je torej vsakršno izvrševanje svojih mandatov. Slovenski jezik — ki je v Istri jezik velike večine — je popolnoma izključen iz deželnih zborov v Trstu in Kopru in ako je naš poslanec zinil besedo v svo-

jem jeziku, kakor da si spustil z verige vse človeške furije! V Trstu nam nočejo dati nijedne slovenske šole in nas naredbe namestništva gonijo — v okolico.

Ko se v deželnih zborih v Trstu in Kopru teptajo z nogami parlamentarna načela in dostojnost, ko se z moralno in brahijalno silo prepreča izvrševanje mandata, pripoznanega zakonitim, in ko se hkratu rogajo tudi razsodbam najvišjih sodnih instanc — slovenski mandat, to sveto pravo, je brez varstva od vladne strani. Pač pa smo videli, kako je prvi zastopnik vlade v deželi potem, ko so naše izsilili iz zbornice, paktiral z nasilniki za — nadaljnje deljenje občin. Pač pa vidimo, kako po vsem tem, kar se je zgodilo že z nami v Trstu, isti visoki dostojanstvenik porablja priliko, da potuje po okolici in govori in se izjavlja, kakor si le morejo želeli naši kruti nasprotniki. — Italijani na Goriškem zahtevajo za se primat v deželi, da-si so za Slovenci: številno, gospodarski in kulturno. Gosp. namestnik potuje po deželi. A mesto da bi — če že noče pritiskati le na krivce — pritiskal jepnakomerno na obe strani, pa krega one, ki trpe krivico in obsiplje z svojo hvalo one, ki delajo krivico!!!

Ali naj opisujemo vse groze, ki smo jih prebili primorski Slovani povodom državnozborskih volitev in o smrti cesarice?!

Vse, vse postopanje, kamor-koli se oziramo, vidimo, da je naperjeno le v jeden jedini smoter: v vzdržanje italijanskega nadvladja in našega — helotstva! Vse meri na to, da zakoni o jednako-pravnosti ostanejo za nas iluzorni — one jednako-pravnosti, ki je na prvem mestu v programu one večine, kateri pripadejo tudi naši poslanci. In to se dogaja že par let sem; mučeništvo in brezpravje naše traja že dolgo, a slavna večina in nje eksekutivni organ se nista še povspela do kakega energičnega čina v našo obrambo. »Czas« pravi sicer, da od poljske strani ni bilo nikdar še nijedne besede proti nam. Kaj nam je pomagano s tem, ako pa ničesar ne storite za nas, ko vidite, kaj uprava države počenja z nami?!

»Czas« očita našim poslancem, da vedno grože z frondo. A kaj je dokazano s tem, ako pomislimo, da so ravno naši poslanci morda najkrotkejši v vsej zbornici?! Nič drugzega, nego to, da si tudi oni ne morejo zatiskati oči pred tem, kar se godi z nami, in da čujejo vihar nevolje! Sploh je »Czas« v fundamentalni zmoti, ako meni, da naše novinstvo umetno izživlja nevoljo. Ravno mi izgublamo na popularnosti dan na dan, ker iz ozirov na težavno stališče poslancev nočemo pisati tako, kakor zahteva naša javnost!!

Mi smo bili vsikdar navdušeni propovedniki vzajemnosti, mi smo bili tudi vsikdar in smo še danes pripravljani za žrtve, da se le ohrani sedanja večina; mi smo pripravljani še potrpeti in čakati, da se nam spolnijo naše skromne zahteve, ali dejstvo, da nam ravno pod sedanjo vlado in ob nemi azistenejši večini sleherni dan prinaša novih hudih udarev in da se, kar se tiče nas, načela programa večine teptajo v blato, to dejstvo je jelo čutstvovanje naroda preminjati v ogorčenje proti vladi in proti večini. Slavni eksekutivni organ večine naj da od sebe vsaj kako znamenje dobre volje za našo obrambo, naj spregovori enkrat resno besedo radi postopanja naših Goëssov, Schaffenhauerjev, Fabianijev itd. in naj zahteva tudi, da se ti gospodje pokličejo na odgovor, pa bo videl, da so naši jugoslovanski poslanci najbolj discipliniran element in da tudi naša javnost rada upošteva težavni položaj svojih zastopnikov. Gotovo, da pripadništvo k večini nalaga našim poslancem gotove obzire, katerih ni smeti zanemarjati, ali to pripadništvo nalaga tudi večini — dolžnosti do nas! Te dolžnosti naj vrši, pa bo vse dobro.

Grozovlada v Srbiji. »Obzor« pišejo iz Zemuna: Pred dvema dnevi je v tukajšnji kavarni »Orient« pripovedoval Rus Sadonsky, ki je bil kemik v Belemgradu, kako so ga bili prijeli radi znanih dogodkov strahote. Kazal je rane in otekline na svojem telesu, ki so mu jih bili zadali na torturi v belirajskih kazamatah mej preiskavo. Vse vjete mučijo z lakoto in žejo. Tudi njemu so v treh dneh dali le košček kruha in niti kaplje vode. Ko ni pomagalo to, so ga pekli z razbeljenim železom na rokah in nogah; in ko tudi to ni pomagalo, so ga zvezali, vzeli biče in

ga bičali zvezanega. Vojaki so ga suvali v rebra z bodali. In vse to se je godilo pred preiskovalnim sodnikom in po njegovem nalogu. Stari škripci iz srednjega veka za roke in noge so ponovno oživel v belirajskih kazamatah. Ko nehajo torturo na jednem, pa pričenjajo z drugim. Po 9. uri, ko so zaprli trdnjavo, ni čuti drugzega nego ječanje in zvijanje jetnikov. Kralj Milan prihaja vsaki večer in sam odreja nove torture.

Po vseh prodajalnicah se prodajajo slike, ki kažejo neumno alegorijo, kako je — kolika blasfemija! — Bog rešil Srbijo na Ivanjdan.

Taka so torej pota, po katerih si generalissimus srbski išče izpovedeb in »dokazov« po svoji volji. Pa ta srbska sramota pada tudi na vse one, ki imajo bodisi najmanjši del krivde na tem, da more ta človek vzdrževati svojo grozovlado!

Pravda Dreyfus. O razvoju te nove pravde bomo poročali v brzojavkah, kolikor nam bo dopuščal skromni prostor. Razprava bo trajala kakih 14 dni. Nikdar morda še ni bilo toliko in toli različne družbe zbrane pred sodiščem. V razpravi utegne priti do senzacijonelnih razkritij, ki vržejo grdo luč tudi na mednarodne odnose. Milijoni, ki se trosijo za reklamo v prilog Dreyfusu, so opozorili človeško družbo, da je mogočih mednarodnih tajnih zvez, ki vsaki hip lahko provzročajo najhujše krize in ki pehajo državo v nevarnost. Sedaj se je to zgodilo z Francozko, kateri so s to nesrečno afero Dreyfus takorekoč ubili vojsko. Naj izpade razsodba kakor hoče: v sreih ostane vendar le ogorčenje. Vojska se čuti ponižano, a kaj je Francija, ob sedanjem mednarodnem položaju, brez dobre, navdušene, v sebi zložne, v misli združene in za udarec sleherni hip pripravljene vojske?! Francija nima danes take vojske, ker so sreca nje voditelj zastrupljena po tej nesrečni aferi, oziroma po lopovskih mahinacijah brezvestnega in brezčutnega mednarodnega kapitala.

Kako sistematično, s kako infernalno zlobnostjo, kako proračunjeno dela in piše za vse to najeto novinstvo po vsej Evropi, kaže tudi naša gnusoba »Piccolo«. Kar cele strani se polne o Dreyfusu in vse je tako tendencijozno zavito, da vzbuja najgloblje sočutje z Dreyfusom, dočim prikazuje vse druge, ki niso na strani židovskega kapitana, kakor same lopove.

Domače vesti.

O glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, ki se je vršila dne 3. avgusta, nam pišejo:

Cenjeni čitatelji »Edinosti« dobe natančneje poročilo o tej skupščini pozneje. Tu hočem povedati le v par potezah, kako se je vršila.

Vrhnika je bila vsa v zastavah. Takoj po prihodu na Vrhniko smo se podali na prijazni grič, na katerem stoji bela cerkev sv. Trojice. Cerkev je bila polna, zlasti nežni spol je bil dobro zastopan. Po daritvi so nas vrhniške dame — na čelu jim gospod župan Jelovšek — počastile po običaju prave slovanske gostoljubnosti. Mej pogoščevanjem je svirala domača godba.

Po 10. uri so zavihrale zastave, godba je zavrvala, in korakali smo dolji v prijazno Vrhniko na zborovanje.

Zborovanje je otvoril g. prof. Tomo Zupan z lepim nagovorom in pozdravom do skupščinarjev. Na to je glavni tajnik, župnik Žlogar, prečital letno poročilo, v katerem je opisano družbino delovanje. To velezanimivo poročilo prinese morda »Edinost« pozneje. Tajnikovo poročilo se je odobrilo. Družbini blagajnik, g. kurat Koblar, je podal račun za leto 1898. Iz istega smo izvedeli, da je imela družba v minolem letu 44.172 gld. dohodkov in 41.804 gld. stroškov. Šola v Trstu je stala 5551 gld. 87 nvč., a za zgradbo velikovške šole na Koroškem se je letos izplačalo a saldo 15.000 gold. Družbino vodstvo je dobilo od skupščine odvezo, oziroma: računi so se potrdili. Ker ni bilo posameznih predlogov, je skupščina takoj prešla na volitev predsednika. Prvomestnikom je bil zopet in z vsklikom izvoljen g. prof. Tomo Zupan. Nadalje so se izvolili petorica nadzornikov oziroma razsodnikov. O volitvi odbora pa ni šlo tako gladko. Tu so se oglasili razni govorniki. Šlo je namreč za volitev gosp. prof. Šubica mesta dosedanjega bla-

gajnika, kurata Koblarja. Sosebno ženske so se z vso vnemo potegnile za Šubice. Mi tržaški Slovenci: dr. Abram, predsednik moške podružnice, Kosec, voditelj družbine šole, gospodična učiteljica Reichman ter učitelj Miloš Kamušič, ki smo zastopali naše podružnice — mi Tržačani smo bili za spravo. Gosp. Stemberger je v jedrnatem govoru izrekel svoje menenje ter je svaril skupščinarje, naj volijo, kogar jim drago, samo prepira naj ne zanašajo v to družbo. Izid volitve vam je že znan. Izvoljen je bil Šubice s 132 glasovi.

Po zborovanju je bil na vrtu banket. Postrežba je bila jako dobra. Bilo je mnogo zdravije. Vsi stanovi, kolikor jih je bilo zastopanih na banketu, so bili jedne misli: da v družbi sv. Cirila in Metoda moramo biti vsi jedini. In tako bodi, dokler ne bo poslednja slovenska duša rešena iz nevarnosti!

Čehl na Bledu. Na Bledu je pozdravil mile goste gospod predsednik zbornice poslancev, dr. A. Ferjančič, a zahvalila sta se mu dr. Hynek in profesor Hrasky. Iz govora dra. Ferjančiča so znamenite besede: «Želimo vam, da se vam globoko v čut in srce utisne trenutek, ko ste prvič stopili na slovensko zemljo — da se vam urine zavest, da je ta zemlja vredna, da jo čuvarimo za se in za slovanstvo. «Znamenit je bil vsklik prof. Hrške iz Jičina, ki je zaklical pevce: «In koliko takih krasnih slovenskih glasov je utonilo v tujem morju, ki buta ob slovensko zemljo!»

In koliko naših grobov je na zemlji, ki ni več naša zemlja — naj bi bil še dodal govornik. Kako se Slovanu mora krčiti duša, ko mu vstajajo spomini na tužno zgodovino našo! A kaj pomagajo spomini: raje se združimo v trdnji volji, da po besedah dra. Ferjančiča ohranimo sebi in — slovanstvu vsaj ono, kar je še naša last . . . !

Za Cirilo-Metodov dar so doposlali možki podružnici sledeči gg.: Košuta Iv. sv. Križ-Nabrežina 80 st., Gombač Mariča Barkovlje 1 K., Babuder Iv. Podgorje nabral 10 K., P. I. Trst v poravnavo zgrešenega računa 11 K. 60 st., Fr. Koprivski 2 K., Dekanski pevci nabrali pri veselici v Pobegih pod geslom »Naprej zastave Slave« 4 K. 30 st., Fakin Ant. Repentabor 1 K., Valenčič Jakob Stružnik 3 K., Vinšek I. Trst 1 K., dobiček »briškole in tresetta« pri Ribariču 1 K., Ropena Anton Trst 1 K., Freuensfeld Lojzika sv. Barbara 5 K., Peternel Andrej Kanal 1 K., Wisjan za odhajajočega »afrikanca« 4 K., rodbina Iv. Nabergoj na Proseku, mesto venca na krsto pok. Rupelj-na 10 K. Skupaj 56 K. 70 st. Že izkazanih 647 K. 30 st. Vse ukup 704 K.

Srečna hvala vsem gg. darovateljem in darovalkam. Blagajništvo.

Za zastavo pevskega društva «Zarja» v Rojanu so darovali nadalje: gospodična Mariča Škraba je nabrala v društveni krčmi 5 gld. 97 kr.; g. I. G. 5 gld.; g. Fran Bole nabral 10 gld.; g. Drag. Župane nabral 6 gld. 50 kr.; g. A. Bremie 1 gld.; Ferd. Pertod 1 gld.; L. Nabergoj 1 gld.; Fran Piščane 1 gld.; Fran Ambrožič 50 nč. Skupaj 31 gld. 97 novč.; prej izkazanih 7 gld. 5 nč. Vseukup 39 gld. 47 nč.

Možki podružnicel družbe sv. Cirila in Metoda je zapustil Sanein Tomaž v Škednju v svoji oporoki 4 K.

Še v nedeljo. Pišejo nam: Še v nedeljo se nam predstavijo naši kolaši, potem jih ne bomo videli več pred spomladjo, ali celo do avgusta prihodnjega leta! Nadejamo se torej, da jih tržaški Slovani v nedeljo počaste v velikem številu, ter jim s tem pokažejo, da vejo ceniti trud in požrtvovalnost teh neumornih delavcev na narodnem polju. Zraven »Kola« slišali bomo tudi najmlajši pevski zbor istrski, to je: mešani zbor iz Pobegov. Kakor smo izvedeli, pride do 100 (sto) Pobežanov na vozeh, kar bo znamenito že zato, ker bo to prvi pohod, ki nam ga napravijo naši bratje Istrani v tako velikem številu!

Kakor vse kaže, obeta biti nedeljski koncert »Kola« pravo narodno slavlje; zato vabimo vse zavedno meščanstvo, naj se ga gotovo udeleži ter tako vrne vsaj deloma častni sprejem, ki smo ga imeli tržaški Slovenci pred dobrimi 14 dnevi na istrskih tleh — v Pobegih.

V tem tednu bomo imeli med nami tudi brate Čeha, od katerih skoraj gotovo nekateri ostanejo

tu do nedelje; in ker se ti gotovo udeležijo veselice »Kola«, bo naše veselje še podvojeno!

Meščani in okoličani! Pokažimo še enkrat, koliko nas je in kaj zmoremo, ako smo složni!

Samomori. V ponedeljek se je zastrupil Joahim Bandini, italijanski finančni uradnik.

Na Reki se je v nedeljo obesil 47-letni Ivan Jurašič, tapetar iz Trsta.

Vabilo na otvoritveno slavnost, ki jo priredi »Čitalnica v Konjicah« dne 15. in 16. avgusta 1899. Vspored: I. 15. avgusta: Predpoludne: Sprejem gostov — po pozni sv. maši (10. 11.) ogledovanje trga, starega grada in okolice. Popoludne: Ob 1. uri na vrtu g. Suterja banket (kuvert s črno kavo 1 gld.) Na banketu svira celjska »Narodna godba«. Ob pol 4. uri: Ljudska veselica na celnem Suterjevem vrtu. Prolog: Deklamuje gospica Barčka Pospišilova. Nastop raznih pevskih in drugih narodnih društev — šaljiva pošta — srečolov — tombola in druga razveseljevanja. Peta se bode tudi nova pesem našega slavnega vekoslava Vaupotiča »Na delo«, katero je čitalnici poklonil za to slavnost in jo pride z Dunaja sam dirigirat. Na veselici bosti svirali celjska »Narodna godba« in konjiška godba Napolitanova. Vstopnina za veselico: Gospoda 1 krono, kmeti 20 nč. II. 16. avgusta: Ob 6. uri zjutraj izlet na Brinjevo goro, kjer bode sv. maša in po tej skupni zajuterk in obisk slavnih škalskih vinogradov. Opomba: Kdor se misli banketa udeležiti, blagovoli do 10. avgusta 1899. čitalniškemu odboru naznaniti.

Vabilo na občni zbor gospodarske zadruge Materija za sodni okraj Podgrad, ki se bo vršil dne 20. avgusta 1899. ob 2. uri popoldne v Podgradu v prostorih gosp. Dragotina Vičiča. Dnevni red: 1. Uplačevanje letnih doneskov. 2. Poročilo predsedništva. 3. Poročilo blagajništva in proračun za leto 1900. 4. Splošna naznanila in predlogi. 5. Volitev novega odbora za dobo od 1. januarja 1900 do 31. decembra 1902. 2. Srečkanje na dobitke različnega orodja in semena.

V Materiji, 4. avgusta 1899.

Rogač, predsednik.

Opomnje. Srečkanja se more udeležiti le, kdor je letne doneske uplačal osebno ali po odposlaneu. — Tik pred zborovanjem se ne sprejemajo novi udje.

Pomembna petindvajsetletnica. Ravno je petindvajset let, odkar so bili priredili slovenski dijaki celjske gimnazije prvo veselico (Besedo) v Žaleu. Podpisani, kakor predsednik tedanjega odbora, smatra za umestno, da se obnovi spomin tistega lepega praznika v rodoljubnem trgu krasne Savinske doline, ter ima čast, povabiti na petindvajsetletnico v nedeljo, dne 13. avgusta vse one, ki so se udeležili prve dijaške Besede, a tudi druge rodoljube in rodoljubkinje iz vseh krajev Slovenije, posebno naše vrlo dijaštvo — nadolepše prihodnosti slovenskega naroda.

V Žaleu se je osnoval odbor, z županstvom na čelu, kateri ukrene potrebno, da se ta jubilej dostojno praznuje, združen z narodno slavnostjo.

Bilo bi želeli, ako bi se o tej priliki zbrali tudi osmošoleci celjske gimnazije iz leta 1874., da praznujejo zajedno svojo petindvajsetletnico.

Ob 9. uri sv. maša; — ob eni uri skupen obed; — ob 5. uri veselica.

Tako se bode eden jubilej skladal z drugim: sreča se tovariš s tovarišem, prijatelj s prijateljem. Torej na svidenje v Žaleu!

Za odbor:

Josip Širca, Prof. A. Bezenšek, župan, t. č. predsednik.

Opomba: Kdor želi, da se mu preskrbi prenočišče v Žaleu, naj to naznani do 11. t. m. županstvu. V ponedeljek napravijo nekateri gg. udeleženci izlet v Solčavske planine.

Iz Kopra nam pišejo: Dne 1. t. m. je umrl tu čuvaj e. kr. kaznilnice, gospod Anton Mrvič v 51 letu svoje dobe. Pokojnik je bil rodod iz Šempasa pri Gorici. Priprost mož sicer, ali vzgleden rodoljub je bil ta mož. Celih 16 let je bil neprestano naročnik »Edinosti«. Pa ne le naročnik, ampak tudi marljiv čitatelj. Pogreb se je vršil v četrtek popoldne in so se ga udeležili uradniki, duhovščina in učitelji e. k. kaznilnice. Potem čuvaji in njih soproje brez izjeme in mnogo družega občinstva. To priča, da je bil pokojnik spoštovan in ljubljen od vseh. Zahvaljujemo se torej

— hkratu tudi v imenu zalujoče udove in sina — gospodom uradnikom in častiti duhovščini in učiteljem, ter sploh vsem onim, ki so našemu dragemu tovarišu izkazali poslednjo čast in ljubav. Blagega pokojnika pa priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Strašno! Tvrška Nodari iz Vidma pošilja po Istri okrožnice — v hrvatskem jeziku. Ali ni to strašen zločin? »Piccolo« vsaj jej tega ne odpusti nikoli. Tolaži se pa s tem, da se je kaj takega moglo zgoditi le vsled kake pomote. Pa, za Boga, ali v Vidmu ne vedo, da je Istra italijanska provincija, vsled česar tudi (prosim poslušajte Salomona z lesnega trga!) ljudje različnih narodnosti, ki bivajo v tej zemlji, govorijo in rabijo naš jezik... Ne, gospóda z lesnega trga, tega ne bo nikoli! Sicer pa bi bili tudi mi hvaležni tvrdki Nodar, ki se bavi z izseljevanjem v Brazilijo, ako bi pošiljala same italijanske okrožnice in ako bi z istimi izvabila iz dežele vse tiste laške življe, ki zastrupljajo naše javno življenje in ne dajo, da bi bil mir med obema narodoma!

Poskušena samomora. V hoteli »Daniel« se je v ponedeljek zvečer skušal z žveplenkami zastrupiti neki Karol Ranič. Zdravnik, ki je še prišel pravočasno na lice mesta, mu je podelil prvo pomoč ter ga dal spraviti v bolnišnico.

25-letna Ivanka L., v službi v gostilnici Krovatinovih dedičev, se je zaradi male nezvestobe hotela vreči pri Barkovljah pod vlak. Mašinist je še pravočasno zapazil to, ter je skušal vlak ustaviti. Klical je žensko, da zapusti progo, a vse ni nič pomagalo. V tem hipu je stroj trčil v nesrečnico, ter jo vrgel v stran. Krvavela je iz glave ter bila nezavestna. Spravili so jo v bolnišnico ter je upati, da kmalu ozdravi.

Berač — tat. 60-letni Vincencij Skrk, na Greti dobro znan berač, je odnesel pred štirimi tedni Ani V. iz Grete št. 50 novčarko z 6 gld., katero je imenovana žena pustila na nekem stolu. Ko je zapazila, da je izginil denar, se jespomnila, da je malo prej v hiši beračil znani Vincencij, vsled česar je letel nanj nje sum. V tem menenju je oškodovanka potrdila tudi okolnost, da po tistem dnevu Vincencija, ki je bil poprej reden gost, ni bilo več blizu. Slednjič pa je vendar prišel in okradenka ga je dala aretirati. Ko so ga preiskali, so našli vprašavno novčarko in vseh 6 gld. Berač je moral priznati svojo krivdo.

«Ko bi jaz vedela, kateri bo moj, jaz bi mu dala prstanček svoj»... Tako se glasi narodna pesem. V našem slučaju pa je bilo malo drugače. Roza namreč ni dala Andreju P. prstana, ampak on si ga je sam vzel — tako za šalo — in potem odšel. Roza pa ne razume takih šal. Ko je torej v nedeljo popoldne srečala prijatelja na korzu, dala ga je zapreti. Ker pa je obdolženec dokazal z veliko zgovornostjo, da je vse bilo res le nedolžna šala, so ga zopet izpustili.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

Rop. Danes v jutro ob 1/4 na 3. je Josip Trevisan zapuščal neko krēmo v ulici Rivo, kar so se mu približali trije možaki, katerih eden ga je prosil ognja. Mej tem, ko se je Trevisan približeval prosileu, da mu poda gorečo smotko, ga je drugi iz trojice zgrabil od zadej, pritisnil z eno roko na zid, dočim mu je z drugo roko izdrl iz žepa novčarko s — 65 novč.

Trevisan je naznanil dogodek na komisarijatu pri sv. Jakobu. Kakor slišimo, se je policiji že posrečilo, da je dejala ponočne tičke — roparje pod ključ. To so 26-letni čevljar Alojzij B. iz ulice Boseo in brata Karol in Albert L. prvi iz ulice Giuliani, drugi iz ulice Lucio Papiriano.

Dražbe premiēnin. V sredo, dne 9. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premiēnin: Škedenj št. 204, kamneni spomeniki; v ulici Cavana št. 3, hišna oprava.

Okrajna bolniška blagajnica. Tekom zadnjega tedna se je prijaviło 488 slučajev bolezni, zdravimi je bilo proglašanih 442 oseb, v zdravljenju jih je ostalo 923, med njimi 137 takih, ki so ponesrečili na delu. V 135 slučajih so se bolniki pregrešili proti naredbam zdravnikov. Podpor se je izplačalo 9431.89 kron.

Različne vesti.

Nesreča na železnici. Iz Bridgeporta (Connecticut) javljajo dne 7. t. m.: Blizu Stradtforta je padel cel vlak z mosta, 60 čevljev globoko. Od 47 potnikov je baje 36 mrtvih.

V preiskovalnem zaporu umrl. O bivšem ravnateljstvu gališke hranilnice, Franu Zimi, ki je te dni nenadoma umrl v preiskovalnem zaporu, se je raznesel glas, da se je bil zastrupil, dočim so javljale oficijelne vesti, da je umrl vsled srčne kapi. Stvar se je preiskovala in raztelesenje je pokazalo, da je bilo srce pok. Zime res tako abnormalno, da je zamogla nastati vsled teh nedostatkov hipna naravna smrt. Preiskava je dokazala, da je neverjetno, da bi se bil Zima zastrupil. Strup, ki bi deloval naglo in krajevno, je izključen. Da-li je pa morda zaužil Zima strupa, ki počasno deluje in katereda posledice ni videti na kakem delu trupla, to razjasni kemična analiza vsebine želodeca, katera se pa še ni izvršila.

Kuga v Aleksandriji pojema. Dva dni ni bilo več nobenega novega slučajja.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Bellgrad 8. Vest v novinah, da se kralj Aleksander poda v Karlove vari, je neresnična. Kralj Aleksander za sedaj sploh ne zapusti dežele.

London 8. »Times« javljajo iz Pretorije: Volksraad je večeraj v tajni seji proučeval predlog, tičeči se ukupne komisije. Sodi se, da bo predlog odklonjen z utemeljenjem, da isti se ne da združiti s konvencijo, po kateri ni dovoljeno utikanje v notranje stvari Transvaala.

Madrid 8. Zagotavlja se, da ustaši na Filipinah zahtevajo 7 milijonov dolarjev za izpuščenje ujetih Španjcev.

Pariz 8. Listi povdarjajo veliko važnost povabila 9 novih prič. Nacionalistički listi menijo, da je bil utis prvega dne razprave neugoden za Dreyfusa, dočim revizionistiški listi trdijo, da je bil utis izboren.

Madrid 8. Oficijelna nota zanika, da bi bili mornarski častniki doposlali ministru mornarice peticijo, sestavljeno v nedostojnem tonu.

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so najboljši češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahek tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles. **Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“ Lawrin & Klement v Mladé Boleslavi.** Največji češki zavod te vrste.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gid. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posređovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krēme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Aquedotto št. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krēmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Javna zahvala.

Podpisani se najtopleje zahveljuje pevskega društva »Lipa« iz Bazovice in »Zora« od sv. Ivana ter pevskega zboru iz Gropade; gg. deželna poslancema Alojziju Goriupu in I. M. Vatoevu, ter gospodu Kamušiču, ki so preplačali vstopnino; gosp. Jos. Urbančiču, ki je brezplačno prepustil les za oder in pod za ples; gosp. Martinu Grgiču za prostore; in slednjič vsemu slavnemu občinstvu za veliki obisk, s katerim je pripomoglo, da se je prva naša veselica dne 23. julija tako sijajno obnesla.

V Padriču, dne 7. avgusta 1899.

Predsedništvo pevskega društva „Slovan“.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimle in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30- " " 3 3/4 %	3-mesečni " 2 1/2 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bieliz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomosta Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice. Friderik Colja.